

Preken 3 s i treenighet

14. juni 2015

Kapellan Elisabeth Lund

Det står skrevet i evangeliet etter Johannes i det 1. Kapittel:

Dagen etter sto Johannes der igjen sammen med to av disiplene sine.

Da Jesus kom gående, så Johannes på ham og sa: «Se, Guds lam!»

De to disiplene hørte hva han sa og fulgte etter Jesus. Jesus snudde seg og så at de fulgte ham, og han sa: «Hva leter dere etter?» De svarte: «Rabbi, hvor bor du?» Rabbi betyr lærer.

«Kom og se!» sa Jesus. De gikk da med ham og så hvor han bodde, og de ble hos ham den dagen. Det var omkring den tiende time.

Andreas, Simon Peters bror, var en av de to som hadde hørt det Johannes sa, og som hadde fulgt etter Jesus. Han fant nå først sin bror Simon og sa til ham:

«Vi har funnet Messias!» – Messias betyr «Den salvede».

Så førte han Simon til Jesus.

Jesus så på ham og sa: «Du er Simon, sønn av Johannes. Du skal hete Kefas» – det er det samme som Peter.

Dagen etter ville Jesus dra til Galilea. Da fant han Filip og sa til ham: «Følg meg!» Filip var fra Betsaida, den byen Peter og Andreas var fra.

Filip traff Natanael og sa til ham: «Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn.»

«Kan det komme noe godt fra Nasaret?» sa Natanael. Filip svarte: «Kom og se!»

Jesus så Natanael komme gående og sa: «Se, der er en sann israelitt, en som er uten svik.»

«Hvor kjenner du meg fra?» spurte Natanael.

Jesus svarte: «Jeg så deg før Filip ropte på deg, da du satt under fikentreet.»
Da sa Natanael: «Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge.»
«Tror du fordi jeg sa at jeg så deg under fikentreet?» sa Jesus. «Du skal få se større ting enn dette.» Så sa han: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Dere skal se *himmelen åpnet og Guds engler gå opp og gå ned* over Menneskesønnen.»

Slik lyder herrens ord

Det begynner med Johannes, i prekenteksten i dag. Døperen Johannes som peker på Jesus. Han hadde rydda vei, og nå peker han og viser to av disiplene sine hvor veien videre går .

Den går etter Jesus.

Hvordan kan vi peke på Jesus for andre?

Johannes sier: Se, Guds lam!

Og dermed setter han i gang en bevegelse.

To menn begynner å følge etter Jesus. Den ene er Andreas.

De spør hvor Jesus bor, og får bli med ham hjem og blir der den dagen.

Andreas går og forteller om Jesus til broren sin Simon, og han blir også med til Jesus.

Så nå er de tre.

Jesus går mot Galilea og finner Filip, en som kommer fra samme sted som Andreas og Simon Peter. Filip følger også etter og inviterer med seg Natanael. Så er de fem som følger Jesus.

Og vi vet hvordan det fortsetter: flere og flere henger seg på. Nå er en tredjedel av verdens befolkning kristne, og tallet stiger stadig. Guds rike vokser.

Vi kan begynne å skjønne den lignelsen Jesus fortalte om sennepsfrøet. Det som er det minste av alle frø, og som blir større enn alle andre hagevekster når det vokser opp. Sånn er det med Guds rike. Det begynner i det små. I denne historien med en døper som peker.

Men det kan virke snodig at det er så lett for disiplene å bestemme seg. De bare følger etter, og så blir livet helt annerledes.

De møter en fremmed mann som sier: Følg meg! Og så gjør de det.

De kan nesten virke litt dumme.

Men vi må huske at det er mange hundre år som bygger opp mot dette møtet, og i livene til disse mennene begynte det da de ble født som jøder. De har blitt forberedt gjennom hele livet, ved å lese skriftene og vente på Messias.

Nå peker Johannes og sier: Se, Guds lam, og de ordene har stor betydning for Andreas og den andre disippelen. De vet at Guds lam har med påskelammet å gjøre. Det de har slakta hvert år. Blodet fra det lammet ble strøket på dørkarmene og redda jødene fra døden. (2. Mos 12).

Og de kjenner skikken på den store forsoningsdagen, der folkets synder legges på en bukk som sendes ut i ødemarken, og som på den måten bærer syndene bort. En sydebukk.

Jesus er det lammet og den bukken. Og han kalles **Guds** lam, fordi det er Gud som nå har kommet for å åpne veien mellom ham og menneskene.

Guds lam tar vekk alt som stenger mellom oss og Gud. Det er derfor vi synger om det i nattverdliturgien: Du Guds lam som bærer verdens synder. Så vi kan få ta imot fellesskapet med Gud.

De to disiplene følger etter Guds lam, fordi de må finne ut mer om hvem han er. Og når de har vært hjemme hos Jesus en dag, drar Andreas til broren sin Simon og kan nå fortelle: Vi har funnet Messias!

Messias er den jødene venta på.

Messias betyr salvet. Oversatt til gresk er det Christos, eller Kristus. Messias og Kristus betyr det samme: den salvede.

Det å være salvet er i GT et uttrykk for innvielse til Gud, og det var særlig konger som ble salvet. Men etter at folket ble bortført til Babylon, og jødene

ikke hadde noen selvstendige konger lenger, ble Messias navnet på den frelserkongen jødene venta på.

Nå forteller Andreas broren sin at de har funnet ham. Vi har funnet Messias!

Etter at Jesus har møtt Filip, går han til Natanael og forteller at de har funnet han som Moses og profetene har skrevet om. Og når Natanael møter Jesus, skjønner han at han står sammen med Guds sønn og Israels konge.

Det er ikke en fremmed mann de har fulgt etter. Det er Gud, vår frelser. Det er Jesus Kristus.

Johannes pekte og sa: Se, Guds lam!

Det satte igang en bevegelse, eller det var et sennepsfrø som ble sådd?

Hvordan kan vi så sennepsfrø i dag? Hvordan kan vi peke på Jesus?

Disiplene fulgte en fremmed, som ikke var en fremmed.

Det er mange som opplever det samme nå for tida, når de blir kristne. Vi har ikke den samme historien som jødene, men når vi møter Gud møter vi vår egen historie. Vi møter han som alltid har gitt oss livet, og vi kan kanskje ane at det er han vi alltid har venta på.

Han kjenner oss, og dypt inni oss kjenner vi også ham.

Jeg tipper at mange av oss som sitter her gjerne vil følge Jesus, og vi vil at både vi selv og alle andre skal bli med i den bevegelsen etter Jesus.

Jeg tror det er viktig å legge merke til hvordan den bevegelsen skjer. Det er en bevegelse fordi det er mennesker som går framover i en bestemt retning.

Vi går etter Jesus.

Men vi beveger oss ikke etter ham fordi det er noen som går bak og dytter for å holde bevegelsen i gang. Det er ingen som tvinger oss til å bli med, til å henge

på og holde følge. Som maser på at vi ikke skal somle, og ikke komme ut av rekka.

Det er bare noen som peker, noen som blir nysgjerrige og vil vite hvor Gud bor, noen som blir med broren sin til Jesus, noen som blir funnet av Jesus og blir med når han sier: Følg meg!, noen som blir invitert med av en venn, noen som møter Jesus og får erfare at han kjenner dem fra før.

Og så vekkes en lengsel, en lyst til å følge med. Til å være hos Jesus, til å gå dit han går. Det er en bevegelse der vi blir dratt mot Gud, fordi Gud er Gud, og vi kan selv velge om vi vil bli dratt med.

Jeg tror at Gud lar oss ta avstikkere og omveier, når livet blir sånn at vi tror det er veien. Og bevegelsen tilbake til Gud skjer i frihet. Noen møter plutselig Jesus, andre begynner så vidt å gå litt sånn helt bakerst først, før de våger seg nærmere. Gud elsker oss til frihet, og det er kanskje den kjærligheten som har så stor tiltrekningskraft. Som skaper bevegelsen mot Gud. Vi følger fordi der er Jesus som går foran.

Det sist nummeret av magasinet ”Strek” handler om tiltrekningskraft. Om forskjellige veier til tro. Og ansvarlig redaktør Asle Finnseth skriver i innledningen:

” På sitt mest avgjørende er tro en erfaring av å bli rammet, kjenne ensomheten vike, at et ansikt langsomt demrer i mørket og ser. Meg. En erfaring av at denne ukjente vil oss vel, av en kjærlighet uendelig mye større, varmere og vakrere enn den vi trodde vi måtte nøye oss med”.

Natanael, som ble invitert med av Filip, opplevde å bli sett. Han var litt skeptisk da han hørte om Jesus. Han spurte: Kan det komme noe godt fra Nasaret? Kan den Moses og profetene har skrevet om, komme fra et så ubetydelig og lite sted? Kan dette stemme? Men Filip begynner ikke å argumentere med ham, han ber ham komme og se selv.

Natanael får møte Jesus, og får høre at han er en sann israelitt uten svik. Jesus vet allerede hvem han er og hva slags menneske han er. Og Natanael lurer selvfølgelig på hvor Jesus kjenner ham fra. Og når Jesus svarer, oppgir Natanael all motstand. Jesus sier at han så ham før Filip ropte på ham, da han satt under fikentreet.

Det går an å sitte under et tre og være sett av Gud, uten å vite det.

Her om dagen satte jeg meg under et tre i hagen. Inntil stammen, på bakken, med sola i ansiktet. Og jeg kjente på det at Gud ser meg og elsker meg.

Det er der det egentlig starter. Det er det som gjør at jeg vil følge etter Jesus.

Og Jesus forteller Natanael at han skal få se større ting: Dere skal se *himmelen åpnet og Guds engler gå opp og gå ned* over Menneskesønnen. Det er et syn vi kjenner fra historien om Jakobs drøm, om stigen som går rett opp i himmelen. Da han våkner av den drømmen utbryter han: Herren er på dette sted, og jeg visste det ikke.

Gud er her. På dette stedet. Her vi er.

Jeg vet ikke hvorfor du har kommet hit til kirka i dag. Kanskje fordi noen spurte om du ville bli med, kanskje for å treffe venner, kanskje for å få grillmat, eller for å møte Jesus, eller av gammel vane.

Uansett grunn, så har vi kommet hit, og vi får møte Jesus hvis vi vil.

Kanskje du merker at han ser deg, eller at han sier noe til deg. Det kan være så forskjellig hvor følsomme vi er.

Men en ting du uansett kan føle, er oblaten i hånda hvis du vil gå til nattverd. Du kan kjenne at du svelger den og vinen og vite at det er Guds lam. Det er han som tar vekk alt som står i veien mellom deg og Gud. Himmelen står åpen over oss, og vi kan få følge Jesus ut i livet.

Amen.

